

Enyorar un Nadal

Em quedo avui aquí, en el que enyoraré demà, i somric a la càmera i aprenc una nadala nova

"También estoy nostálgico de días.
También fui muy feliz. También recuerdo.
También yo fui testigo de otras horas."

Ángel González, *Palabra sobre palabra*

Foto: Shereen M

I d'aquí a un temps (potser un any, potser una dècada) tindrè nostàlgia d'aquest Nadal que té nostàlgia d'un altre Nadal que té nostàlgia d'un altre Nadal. On deu començar la nostàlgia primera? Potser en una habitació a les fosques, sense la mare, o en una escola inhòspita, lluny dels germans.

L'enyor d'avui és ensumar una bossa d'aigua calenta i transportar-se a una casa freda, sota els pes de les mantes que no abrigaven, i respirar i que l'alè sigui un fum blanc de gebre i glaç, i que cremin penellons a les orelles. La bossa d'aigua calenta de l'àvia, les rondalles del pare i el timbre de la porta, *Llegó el viejito pascuero!*, i corredisses d'infants i una capsa enorme de clicks de playmobil tota per a mi.

Enyorar un Nadal que enyora un altre Nadal que n'enyora un altre i així fins a l'enyor primer,

esclau de la memòria. D'aquí a un temps tindrè nostàlgia d'avui, d'aquest 25 de desembre de fred i abraçades, el pollastre al forn, els riures amb els germans fins a les llàgrimes, els ulls de la mare, el teu missatge (l'enyor de tu, enyor dins de l'enyor, com unes nines russes). Em quedo avui aquí, en el que enyoraré demà, i somric a la càmera i aprenc una nadala (<http://www.catorze.cat/noticia/4772/si/veiessis>) nova per repetir-la com un mantra fins l'any que ve (fins al Nadal que enyorarà aquest Nadal que enyora un altre Nadal que enyora...).

* Text publicat al blog *La vida té vida pròpia* (<http://lavidatevidapropia.blogspot.com.es/>) .